

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.

CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 50 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiunile se primesc după învoială.

Partea oficială.

Pastorală pentru sărbătorile Nașterii Domnului.

Venerați Frați și Prea Iubiți Fii!

Neamul creștinesc întreg, cu evlavie privește, peste nouăsprezece veacuri, spre ieslea din Viflaim. Este Nașterea Domnului.

Lumina darului ceresc cuprinde sufletele, cari, cu zmerenie, se închină Fiului lui Dumnezeu, care, pentru mântuirea neamului omenesc, s'a pogorât din Ceriu și s'a făcut om.

Așa credem; așa mărturisim. Cu această credință ne mântuim.

Pentru această a venit în lume. Pentru noi și pentru a noastră mântuire. Aceasta-i taina, cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută; carea s'a descoperit neamului omenesc, la plinirea vremii, întru întruparea Domnului.

Taina dragostei dumnezeiești față de omul rătăcit prin păcat.

*„Așa a iubit Dumnezeu lumea cât și pe Fiul său cel unul-născut L-a dat“.*¹⁾

Nouă ni L-a dat. Pentru noi jertfa L-a dat. Întâmpinați-L, primiți-L. Cu credință închinați-Vă. Căci cel ce crede întru Dânsul nu pierе, ci are viață de veți.

Credința ne fericește astăzi. În lumina credinței străbate ochiul sufletului nostru lungul șir de veacuri, și-ntru

această credință plecăm genunchii trupului și ai inimii și ne închinăm Celui așezat în ieslea sărăcăcioasă.

Fericiți, azi și totdeauna, cei curați cu inima, că aceia văd pe Dumnezeu. Întru ei Hristos, prin credință, s'a născut. Întru ei trăiește prin aceeași credință. Ei rostesc cu nădejde cuvintele Apostolului: Cred Doamnă și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu celui viu, carele ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre cari cel dintâiu sunt eu. Așa stă în fața ieslei din Viflaim credinciosul. Aceasta-i smerenia creștinească, carea poartă liniște și împăcare în suflet. Pacea lui Dumnezeu.

Nu pacea lumii, pacea care o dă lumea, ci pacea lui Dumnezeu. Pacea darului său. Izvorul păcii, este darul lui Dumnezeu.

Plinirea darului lui Dumnezeu în Isus Hristos Domnul nostru. *„Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit întru noi... plin de dar și de adevăr“.*²⁾

Prin credință „din plinirea lui noi toți am luat și dar pentru dar“.

Acest dar, este darul primirii de fii.

¹⁾ Io. III. 16.

²⁾ Io. I. 14.

Prin darul acesta ne-a reprimis Părintele ceresc de fii ai săi, pentru credința întru Hristos Isus Domnul nostru. Pentru credința, cu carea am primit noi pe Fiul lui Dumnezeu făcut om, prin carea ne-am împreunat lui. „*Câți l-au primit pe Dânsul le-a dat lor puterea să se facă fi ai lui Dumnezeu celor ce cred întru numele Lui*”.³⁾ Aceștia sunt credincioșii lui Hristos, fiii lui Dumnezeu, fiii împărăției sale. „Cari dela Dumnezeu s'au născut”.

Ei cu adevărat se bucură azi, pentru că ei îl văd pe Dânsul. Ei cred întru El și i-se închină Lui. Ei i-L cunosc și sunt cunoscuți de Domnul. Ei i-L iubesc și sunt iubiți. Întru ei se împlinește cuvântul Domnului „cel ce mă iubește pe mine iubi-se-va de Tatăl și eu îl voi iubi pe el și mă voi arăta lui”. Domnul se arată azi credincioșilor săi și sufletul lor este cuprins de fericirea, care se dă fiilor lui Dumnezeu „celor ce cred întru numele Lui”.

✓ Bucurați-vă! Domnul este cu voi. Cu voi, credincioșii săi. Cu voi ceice a-ți ascultat cuvântul lui Dumnezeu și și l-ați păzit pe el. „*Cele ce are poruncile mele și le păzește. — zice Domnul, — acela este care mă iubește*”.⁴⁾ De mă iubește cineva cuvântul meu va păzi, și Tatăl meu va iubi pe el și la el vom veni și sălaș la el vom face”⁵⁾ Fericit este sufletul în care Domnul sălaș și-a făcut cu darul său. Plin de dar și de adevăr este Domnul și din plinirea lui noi toți am luat: Dar și adevăr. Adevăr și dreptate. Și pacea lui Dumnezeu peste noi. Pacea Ta dă ne-o Doamne și toate ni le-ai dat nouă.

Azi este praznicul păcii, căci Împăratul păcii se naște. Cântare de mărire se îndreaptă spre Ceriu, iar oamenilor din nou li-se vestește pace. Pe pământ pace, între oameni de bunăvoină.

Dar nu toți primesc această Evanghelié, această bunăvestire. Sufletul multora stă departe de Dumnezeu, inima

înstrăinată de cărările Lui. Lumina credinții lipsește din suflet. Rătăcesc întru întunec, orbecând pe cărarea zilelor ce le trudes. Cum vor birui depărtarea veacurilor, cari ne despart de ieslea Viilaimului, cum vor putea privi peste aceste veacuri, cum se vor putea închina celui ce s'a născut atunci, când ei l-au izgonit zilnic din sufletul lor.

Și nu văd pe Dumnezeu, pentru că le lipsește credința. Și pentru aceea le lipsește pacea. Tot zic pace, pace, și nu este pace celor fărădelege.

A pierit bunăvoina dintre oameni și s'a pierdut și pacea de pe pământ.

Și totuși nu este un bine mai mare, o comoară mai neprețuită, decât pacea. Acesta-i marele dar alui Dumnezeu, care întrece toată mintea, cum spune Sfântul Apostol Pavel.

Pentru înstăpânirea împărăției păcii sufletelor, a venit Domnul în lume. A păci întemeiate pe adevăr și dreptate, chezășuită de mărirea datorită lui Dumnezeu și de bunăvoina față de oameni.

Pentru a duce mai departe această dumnezeiască lucrare de împăciuire, a întemeiat Domnul Biserica sa. Ca să învețe omenirea să păzească toate câte ne-a grăit nouă, petrecând astfel pururea cu noi! „*Iată eu cu voi sunt până la sfârșitul veacurilor*”. Propovăduitoare a păcii a așezat-o și mântuitoare a sufletelor.

Cât este de frumos și măreț acest rost izbăvitor al sfintei maice Biserici.

„Cât de aleși pașii celor ce binevestesc pacea, al celor ce binevestesc cele bune.”

Pentru aceea deoparte, voi Venerați Frați, nu veți încetă la propovădui și a lucră această bunăvestire a păcii, această împăciuire a oamenilor cu Dumnezeu, știind că din această împăciuire va isvorî pacea și între oameni. Toată fericirea. De altă parte voi, preaiubiți credincioși, să primiți cuvântul de pace, ce vi-se binevestește, fiind incredințați, că este cel mai mare bine din lume.

✓ Sunt înspăimântătoare valorile înveninate ale urei, cari frământă mai departe neamurile, chinuind toate în-

³⁾ Io. I. 12.

⁴⁾ Io. XIV. 21.

⁵⁾ Io. XIV. 23.

chieturile popoarelor, pogorându-se până în sinul familiilor. Și nu este pace. Este războiul suietelor lipsite de credința lui Dumnezeu, pline de ură, cari chinuite în lăuntrul lor, pierzând bucuria darului dumnezeiesc, nasc chinuri și pentru acei cu cari trăiesc împreună.

Pizma și răutatea, lăcomia fără margini, par a se înstăpâni tot mai mult în lume.

Pentru a potoli patimile, pentru a liniși sufletele, este chemată Biserica lui Dumnezeu cu vestirea cuvântului dreptății. Ea este chemată să ducă mai departe lucrarea de izbăvire a Domnului, să înstăpânească pacea adevărului și a dreptății. Dar vrăjmașii dreptății și ai adevărului sunt și vrăjmașii ei. Nu este cruțată cu nici un prilej. Apostolii întunerecului, cari se furșează prin sate, prima lovitură o îndreaptă împotriva Bisericii și a slujitorului ei, în nădejdea, ca lovind păstorul se va risipi turma.

Aceștia nu merg să vestească pacea. Se arata chiar, numai acolo unde s'a iscat neînțelegerea. În astfel de țarină vreau să risipească semanța. A evangheliei nu, pentru că ea este a păcii, a bunei voiri între oameni. Este neghina omului pizmaș din Evanghelie, carea o aruncă ei. Este lucrul omului care nu intră pe ușă în staulul oilor, ci pe *aiurea*, cum ne spune Domnul.

Pentru aceea feriiți-vă sufletele, feriiți pe ai voștri de uneltirile acestor tel de apostoli. Alipiți-Vă tot mai mult de Biserică și de slujitorii ei, strângeți tot mai puternice legăturile dragostei între turmă și păstor, nu ascultați glasul ispitelor, ce se îndreaptă împotriva credinței moștenite dela Părinții voștri. Statorniciți tot mai mult pașii voștri pe cărarea cea bineplăcută lui Dumnezeu.

Grăiți adevărul și pliniți dreptatea. Mai pe sus de toate fiți făcători de pace, amintindu-Vă cuvântul Domnului: — „*Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema*“.

Adunarea sfântă a fiilor lui Dumnezeu, Biserica lui, să fie vestitoarea adevărului și plinitoarea dreptății; făcătoare de pace. Izvor de mângâiere și de adevărată fericire.

Pentru aceea cu toții, cari suntem fericiți a ne închină azi cu credință Împăratului păcii, să ne facem Apostolii lui, semănând bunaînțelegere între oameni, dovedindu-ne astfel cu adevărat fii ai lui Dumnezeu. Așa vom da mărire lui Dumnezeu. Cu cât va fi străduința noastră mai mare întru această sfântă lucrare, cu atât mai îmbelsugat va fi darul de care ne vom împărtăși, din plinirea darului, care prin întruparea Domnului a sălășluit întru noi. Atunci vieța noastră întreagă va fi un cântec de preamărire lui Dumnezeu, întru cele de sus, — iar pe pământ, izvor de pace, pentru frații noștri.

„*Pentru aceea, Fraților stați, și liniți învățăturile care le-ați învățat, ori prin cuvântul, ori prin cartea noastră.*“

„*Iar însuși Domnul nostru Isus Hristos și Dumnezeu, și Tatăl nostru, carele ne-a iubit pe noi și ne-a dat mângâiere vecinică și nădejde bună prin har, să mângâie inimile voastre și să vă întărească pe voi întru tot cuvântul și fapta bună.*“⁶⁾

„*Domnul păcii să vă dea vouă pace pururea, în tot chipul. Domnul fie cu voi cu toți.*“

„*Darul Domnului nostru Isus Hristos cu Voi cu toți. Amin.*“⁷⁾

Gherla, Nașterea Domnului 1924.

⁶⁾ II. Tes. II. 15, 16, 17.

⁷⁾ II. Tes. III. 16, 18.

Biserică pentru comuna Leșmir.

Comuna Leșmir, din județul Sălaj, ocrotește o mână de români, cam una sută, în mijlocul streinilor în număr covârșitor. Dorul fierbinte al acestor vrednici credincioși este, ca să se poate închină în bisericuța lor în limba lor dulce, în credința lor strămoșească.

Sunt ei puțini între streini, și săraci între bogați; dorul lor sfânt nu și-l pot realiza din puterile proprii. Din îngrijirea legilor și a cărmuitorilor înțelepți vor avea teren pentru zidirea bisericii; biserica însă cu greu o vor putea ridica dâșii, fiind puțini și lipsiți.

În eparhie avem comune, unde credincioșii au câte două biserici, după ce lângă bisericuța veche s'au zidit biserică nouă, și n'au lipsă de cea veche. Actul cel mai frumos creștinesc, și abunăseamă plăcut Atotputernicului, ar fi ca și în biserica veche să i-se nalțe rugăciuni, și încă din partea celor ce cu dor fierbinte vor face acest lucru.

Onorații Frați preoți, din comunele unde este biserica a doua veche și neîntrebuințată, sunt rugați în numele credincioșilor noștri iubiți din Leșmir, să facă ofertul credincioșilor săi pentru donarea bisericii lor veche pentru credincioșii din Leșmir.

Din partea noastră am donat suma de Lei 3000, care abia va ajunge pentru transport. Va fi binepreminat contribuirea celor cu dare de mână pentru a-se aduna speșele de lipsă la eventuala ridicare a bisericii ce o vor primi din vre-o parte a diecezei.

Din șed. cons. 29 Noemvrie 1924.

Nr. 5515.

Colecte de milă pentru nefericiții din Zetea.

Prefectul și subprefectul județului Odorhei aduce la cunoștință, ca în 21 Aug. a. c., în comuna Zetea care are la 6000 locuitori, aproape a patra parte a căzut jertfa flacărilor distrugătoare și nimicindu-se cu totul toate edificiile, cerealele, furagiul, alimentele, hănele,

recvizitele economice și casnice alor 109 familii, așteptându-i cea mai mare mizerie — se adresează dreptaceea către cetățenii milostivi pentru a fi ajutoși. Aceasta rugare se recomandă călduros Fraților Voaste pe lângă notificare că ajutorul generos pe calea oficiilor protopopești — este a se trimite la adresa subprefectului județului Odorhei, Dl. Gavril Szabó, care este autorizat cu colectarea prin ordinul Ministerului Ocrotirilor sociale Nr. 14418 din 9 Septemvrie 1924.

Mult Onorații Frați protopopi vor avea a aduce la cunoștința acestui Ordinariat sumele, respective ofertele expediate.

Din șed. cons. 25 Nov. 1924.

Nr. 5285.

HIROTONIRE.

În ziua de 21 Noemvrie a. c., sărbătoarea Intrării în biserică a P. C. V. Maria au fost hirotoniți întru ipodiaconi și diaconi clericii absolvenți *Vasile Bertalan, Ioan Mureșan, și Virgil Sima*; în ziua de 23 Noemvrie a. c., Dumineca a XIII. după Înălțarea S. Cruci au fost hirotoniți întru preoți numiții, împreună cu diaconul *Ioan Tomuția*.

Din șed. cons. 22 Nov. 1924.

Nr. 5272-5275.

NUMIRI.

Mult Onoratul *Ambroziu Plaian* paroh protopop on. în Silivaș (D. Gherlei) este numit *paroh la Surduc* (D. Surduc).

Din șed. cons. 25 Noemvrie 1924,

Nr. 5316.

Mult Onoratul *Ambroziu Plaian* paroh în Surduc este numit protopop al tractului Surduc.

Din șed. cons. 25 Noemvrie 1925.

Nr. 5325.

Onoratul *Ioan Nemeș* preot în Solomon este numit *paroh la Gârceiu* (D. Bredului).

Din șed. cons. 2 Dec. 1924.

Nr. 5482.

Onoratul *Vasile Bertalan* preot nouhirotionit este numit administrator local la parohia *Cozla* (D. Năpradea.)

Din șed. cons. 22 Nov. 1924.

Nr. 5307.

Onoratul *Ioan Mureșan* preot nouhirotionit este numit administrator local la parohia *Gârbou Leurda* (D. Reteag).

Din șed. cons. 22 Nov. 1924.

Nr. 5306.

Primiți în clerul tinăr.

Sunt primiți în clerul tinăr *Teofil A. Balibanu* din Unimăt, și *Constantin Manu* directorul școlii primare din Lăpușul Unguresc.

Din șed. cons. 25 Noemvrie 1924.

Nr.ii 5122, 5250.

CONCURS

La post de misionar diecezan.

Cu terminul de *15 Ianuarie 1925* se publică concurs la postul de misionar diecezan.

Obligamentele împreunate cu postul de misionar diecezan sunt:

Să stea la dispoziția Ordinariatului și să meargă a predică și a împlini funcțiuni sacre acolo unde va fi exmis. Cunoscând din astfel de exmisii raporturile religio-morale, să ne propună mijloace potrivite pentru sanarea viciilor și abuzurilor ce ar exista, și spre a introduce instituțiuni menite pentru întărirea credinței și promovarea virtuților creștinești în popor.

Despre cele împlinite ne va raporta din caz în caz, iară la finea anului va prezenta Consistorului episcopesc un raport general despre activitatea sa în decursul anului expirat și despre starea religio-morală a poporului, pe care l-a cercetat.

Emolumentele împreunate cu postul de misionar diecezan sunt:

1. Salar fundamental de 1600 Lei lunar, și accesoriile din cassa statului.
2. Bilet de liber parcurs pe C. F. R.

Domiciliul preotului misionar va fi în Gherla.

Sunt preferiți pentru acest post preoții necăsătoriți ori văduvi fără copii. Reflectanții au să-și înainteze rugărilor lor ajustate cu documentele prescrise în condițiile concursurilor pentru beneficii parohiale, accludând și certificat medical despre starea sănătății lor.

Din șed. cons. 29 Noemvrie 1924.

Nr. 1073.

Concurs

la parohii.

Parohia *Buduș* (D. Olpret) se curentează cu terminul *31 Decemvrie 1924*.

Gherla, la 20 Nov. 1924.

Nr. 5197.

Parohia *Boinești* (D. Țara Oașului) se curentează cu terminul *31 Decemvrie 1924*.

Gherla, la 20 Nov. 1924.

Nr. 5207.

Parohia *Figa* cu fliile *Agrișul de sus și de jos* (D. Beclean) se curentează cu terminul *31 Ianuarie 1925*.

Din șed. cons. 26 Noemvrie 1925.

Nr. 5346.

Parohia *Sâncrai* (D. Eriu) se curentează cu terminul *31 Ianuarie 1925*.

Din șed. cons. 25 Noemvrie 1924.

Nr. 5287.

Doritorii de a dobândi vre-unul din aceste beneficii parohiale să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopesc în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesc competent*, — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.
3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlastic 1923/24; la caz, că școala în anul școlastic trecut n'a funcționat, atestat oficios că pruncii totuși au fost catehizați.
4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea.

La rugările înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autenticate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficială.

Predică la mort. *)

„Nu vă întristați ca și cei
ce nu au nădejde“.

Induioșat la sicriul celui ce fusese așa de scurt timp parohianul meu: Valer Vlaicu și însu-mi zguduit cu sufletul meu, — mă tem să nu mă afecteze și mai mult fiorul vostru, cutremurarea voastră, enorma voastră durere, ce o manifestați prin potopul de lacrimi, ce dogoritoare le vărsați pentru scumpul vostru, ce l-ați scăpat pentru totdeauna — și să nu-mi pot face datoria de îndrumător, de consolator, de educător al unei blânde alinări, al unei luminoase raze în întunecul lumii voastre sufletești, despre care voi acum credeți, că soarele ei s'a stins pentru totdeauna.

I-mi dă însă putere de reculegere, credința și perfecta convingere, că nici un supărat din largă lume nu rămâne neconsolat de Domnul milei, care tinde ajutorul său mai ales văduvelor și orfanilor, cari în sbuciumul inimei lor adese întrebă și oftează: pentru ce a trebuit să-l pierd pe el, jumătatea sufletului meu, iar orfanul: pentru ce a trebuit să-l pierd pe el, pe scumpul meu tată, căruia eu i-am fost o dulce fericeire? Și în alurirea durerei ei văduva udă cu așa abondente lacrimi sicriul scumpului ei pierdut și multă vreme încă pereții odăii ei goale a pustiu vor reda mutele tonuri ale plânsului și înecătoarele oftări, ce strâng nemiloase pieptul ei chinuit.

Ori lacramile sunt primul mijloc de alinare. Curgă deci lacrimile, are nevoie sufletul de ele, sunt un dar pentru el, fiind de rouă răcoritoare, stâmpărătoarele focului suterinței. Lacrima e mărturia nobilului sentiment; lacrima e mărgăritarul efectului din suflet, pe care îl aruncăm ca jertfă pe altarul inimei noastre pentru iubiții noștri. Fost-a ci-

neva, este cineva tare să nu fi plâns în vieța!?

Când plângeți însă, plângând tu văduvă acum, prin desišul șiroaielor de lacrimi lasă loc razei nădejdei de mai bine, ca voia să se strecore printre ele! Iară tu scumpă Dorinucă prin această schinteiere dintre lacrimile măicuței tale — suridc-i cu îngerescul tău suris, ridei cum numai tu știi de frumos; cu delicatele tale mânuțe adie obrazii ei, alungă norii mohoritei neguri de pe ei — să vadă cum tu sub învâlișul albilor aripi ale îngerului tău păzitor creștin măricică; să vadă că are o țată, are o menire vieța ei! Tu fii glătrizoarea, închietoarea usturătoarei rane din inima ei!

Apoi cu toate că greu lucru și condiționează o mare putere sufletească să ne adoptăm convenționalului mediu al oamenilor și să ne resignăm chiar în minutul despățirii noastre de iubiții noștri; când „întregă existența noastră e luată în puterea de recea suflare a morții; — să ne resignăm în ceea ce nu se poate reface; să ne resignăm cu privire la aceea ce Dumnezeu a hotărât, a cărui hotăriri noi le pricepem cu atât mai greu, cu cât noi suntem mai obscuri, mai înspânziți — totuș pe lângă nadejdea unui bine, acesta e singurul lucru ce-l putem face, acesta e ca cum ne putem domoli durerea și ne putem alunga supărarea“.

Toți ne vom stinge din lumea aceasta.

„Leagânul deja îți reamintește sicriul. În leagân ne adoarme omul, în sicriu ne adoarme Dumnezeu. Tot începutul se grăbește spre sfârșit“.

Milioane de oameni ce mișunau pe acest pământ au dispărut ca roaua dimineții. Nici unul de pe pământ nu-și va putea sfida destinul: „Pământ ești și în pământ te vei întoarce“.

Sumețe împărății, puternice națiuni stăpânitoare ale lumii s'au stins de pe fața pământului, abia cunoscându-le numele din istorie. Le călcăm cu picioarele noastre osămintele înfricoșătorilor Asiri și Babiloneni și ale altor

*) A fost rostită la prohodul tinărului notar din filiala Mirșid: Valer Vlaicu, lăsând acesta o văduvă, după căsătoria abia de 2 ani și o orfană, fetiță: Dorina.

neamuri temute. Romanii, stăpânătorii întregii lumi din vremea lor, unde sunt ei? Mulți mari împărați și regi, mari învățați cu uimitoare științi, chiar sfinții unde sunt ei? În pământ, pentru că moartea nu acordă privilegii nici puterii, nici științei, nici chiar vieții sfinte și îngereșii!

„Ori unde ne punem piciorul, ni punem pe morminte, pe oase, pe trupuri pustiite. Pământul acesta nu e altceva, decât o pătură, ce acopere generațiunile alor șase mii de ani“.

Cu fiecare moment suntem mai aproape de moarte.

Mai curând ori mai târziu moartea își cere intrare la toți și îi ia pe unii din mijlocul ocupațiilor lor cinstite, a datoriei lor; a frământărilor și năcazurilor lor; pe unii dintre blăstămățiile și destrăbălările lor; pe alții dintre prostiile și agitațiile lor pentru lumea aceea trecătoare și amăgitoare; pe alții din mijlocul veselii ori durerilor lor și îi ia din mijlocul iubiților lor. „In trupurile noastre purtăm semanța morții“.

Ea moartea, e efectivul stricategi naturi omenești: „Simbria păcatului e moartea“.

Așadară nu putem să fim nemângăiați pentru moartea iubiților noștri! A trebuit să se întâmple — s'a întâmplat. Dumnezeu e atotputernic, poate face ce vrea; e atotștiutor, știe ce ne este de folos, știe ce ne rânduiește. Cine poate prevedea, decât singur Dumnezeu, dacă moartea acestui frate al nostru, închis între aceste uscate scânduri, înseamnă o nenorocire pentru soția și copilișii sa — ori nu!? Una însă se știe cu absolută siguranță, că Dumnezeu ajută pe cel ce se încrede în el.

„Ființa de mamă a văduvei Calvarului rămasă singură, călăuzește și pe văduvă și pe orfan. Văduva trebuie să zică cu poetul:

Când mă văd în prada sorții
Plâng... eu știu! dar nu mă plâng
Mă'ndoesc dar nu mă frâng
Gândurile morții.

De durere chin mi-e somnul
Foc și fiere traiul meu:
Dar tu laudă mereu
Suflete pe Domnul.

(Coșbuc.)

Glasul văduvei, ce e drept, e glasul solitarei turturele, ce e pururea plângătoare, pentru că ea nu e o cântăreață pe verdele ram din codru, ci o plângătoare a soțului ei pierdut, prin cei hotar pustiu. Dar este mângâiere și pentru văduvă... pe lângă cele ce vi le-am spus. Iată că vi-o spun.

Când pun pământ pe mortul scump, la capul mormântului se împiântă crucea. Și până când darul crucii slujește în fundul mormântului și alungă inspăimântătorul întuneric al perirei, — mângâierea ei, a crucii, bate în afunzimea sufletului îndurerat și anunță *reînvierea*, anunță *revederea*!!

Apoi la rădăcina crucii se întâlnesc două femei: văduva din Nazaret, care își plânge Fiul atârnat pe cruce — și ceealaltă văduvă, pe care o sfășie proaspetele rane ale pierderii soțului ei.

Mama durerilor învață pe cea întristată, că unde e mai mare durerea, acolo e mai aproape Dumnezeuul mângâierilor.

Arată înspre crucea Domnului Nostru și repește cuvintele Celui Ce a suferit moartea pe cruce:

„*Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați!!* și eu Dumnezeuul mângâierii vă voi ușora, voi îndulci inimile vestezite. Intunecoasă noapte e durerea, dar din ea răsare totuși lumina lui Dumnezeu“.*)

Ea, lumina lui Dumnezeu ne spune, că vom revedea pe iubiții noștri. Trecerea lor, adio-ul lor nu e etern. Nici adio-ul fratelui nostru Valer nu e un veșnic adio, și spunând: adio, rămas bun scumpa mea Emilie, adio sufletul meu Dorinucă, adio — mama mea care m'ai născut și mama mea, care mi-ai dat soție, adio cumnați și cumnate, — nepoți și nepoate, — a-

*) Femeia creștină, trad. de autor.

dauge vorba înălțătoare și mângâitoare: adio pentru un timp oarecare, după trecerea căruia ne vom revedea pe plaiurile eternei lumini, ale eternei vieți.

„Și acolo vom vedea fața lui, alui Dumnezeu și numele lui pe frunțile noastre. Și noapte nu va mai fi, și nu va fi trebuință de lumină de steșnic și de lumină de soare, pentru că Domnul Dumnezeu nostru va lumina peste noi și vom fi în vecii vecilor”. (Apolips) Amin.

Firminiș.

Parohul Ioan Rusu.

In Librăria Diecezană

se află toate cărțile liturgice compactate în legătură de lux, ori la dorință crudo, Toate imprimările, pentru oficiile parohiale, precum rațiuni, matricule, blanchete de extras, tipărituri periodice, etc.

Avem în depozit opuri ale oratorilor bisericești, cărți de rugăciuni din ediție proprie (Conducătorul tinerimei școlare) și streină. Cărți trebuincioase și neapărat de lipsă întru conducerea corectă și promptă ale oficiilor parohiale și protopopești (Conciliile provinciale, Administrația bisericească de *I. Gențiu*).

Noutăți literare, cărți de școală, recvi-zite de scris; asortiment foarte bogat

Comandele pe cale postală le executăm prompt și cu reîntoarcerea postei.

IN LIBRĂRIA DIECEZANĂ

avem tot felul de cărți bisericești și literare. In special atragem atențiunea preoțimii asupra **Evangheliei** ed. H. Blaj, care se află compactată în piele veritabilă întreagă și cu ornament de aur.

Se află **Evangelia, Apostol și Mineiu**. Compactate în piele veritabilă.

Aducem la cunoștința D-nilor preoți și învățători, că suntem în posibilitatea a servi cu sigilii și stam-pile pregătite solid și din cauciuc de calitate superioară, despre ce se ia garanță.

Pregătim sigilii de tot soiul și formatul: pentru oficii parohiale, școli cu emblema statului ori fără, pentru reu-niuni, cooperative, sigilii de intrare, cu un cuvânt toate ce se țin de această artă.

In librăria diecezană avem modele, după cari se poate face comanda. Se pot comanda pe cale postală scriind corect textul și prin desemn dând formatul dorit. Comandele se expediază prin postă recomandat.

LIBRĂRIA DIECEZANĂ.

Plaza Unirii 13.

LIBRĂRIA DIECEZANĂ

are în depozit potire, discuri, steluțe, chivote, etc. vase sfinte executate și aurite ireproșabil, cu garanță despre calitatea aurului. Potire dela 2000 Lei în sus după model. La cerere se trimite descrierea și se indică prețul. — Potire vechi se pot repara și aurii cu garanță; de prezent repararea și aurirea unui potir este 1200—1400 Lei.

In librăria diecezană din Gherla se află toate manualele de religione. Edițiunile Tipografiei diecezane pentru școalele primare: Catehismele lui *Ioan c. Alexi* și Istoriile biblice ale lui *Ioan c. Vancea* precum și Ritualul lui *Tit c. Budu*. Edițiunile Tipografiei seminariale din Blaj pentru școalele secundare. — *Comandele se execută prompt și cu reîntoarcerea postei.*

Pentru partea neoficială răspunde: **Ioan Sângoorean**